

жийски дюкянъ да си отворя и готови гащи да продавамъ.

А сега авджалъкътъ какво е? Нашитъ авджии какво взематъ отъ убититъ зайци? Продаватъ ги по за

две кила вино на градскитъ ловци да се хвалятъ съ тѣхъ въ града, че тѣ сж ги убили.

А азъ нѣкога единъ заекъ за единъ чифтъ потури продадохъ.

Е. Кювлиевъ

ТИХА ВЕЧЕРЬ

Тиха вечерь призовава
моренъ орачъ къмъ покой,
а въ небето заблѣстятъ
Божии очи безъ брой.

Срѣдъ тѣхъ весело поглежда
блѣдоликата луна,
въвъ водитъ се оглежда
на бѣбривата рѣка.

Диша тежко, уморено,
благодатната земя —
денемъ щедро накърмена
на селяци отъ потѣта.

Тиха вечерь възвестява:
— Да престане дневенъ звънъ!
Тиха вечерь призовава
къмъ покой и сладъкъ сънъ.

Ангелъ Николовъ

СБОГОМЪ

Ето, неусѣтно мина
пакъ учебната година;
за раздѣла часъ удари,
мои милички другари.

Нашиятъ любимъ учителъ
съсъ свидетелства иде,
той по редъ ще ги раздава
и ржка си ще подава.

Съ трепетъ ний ще ги поемемъ
и ржка му ще цѣлунемъ,
всички „сбогомъ“ ще му кажемъ;
той съ погледъ ще ни гали...

Цѣло лѣто изъ полето,
въ планината, край морето
ще играемъ и ще пѣемъ;
жарко слънце ще ни грѣе.

Сбогомъ, милички другари,
за раздѣла часъ удари;
ще се срещнемъ пакъ наесень
въвъ школото съ викъ и пѣсень.

Василь П. Нешевъ